

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 29.10.2014
COM(2014) 666 final

2014/0308 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Ranskan syrjäisimpien alueiden meriverojärjestelmästä

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) määräyksiä sovelletaan unionin syrjäisimpiin alueisiin. Ranskan syrjäisimmät alueet jäävät kuitenkin alv- ja valmisteverodirektiivien alueellisen soveltamisalan ulkopuolelle.

SEUT-sopimuksen määräysten – etenkin sen 110 artiklan – mukaan verotusta ei periaatteessa saa Ranskan syrjäisimmillä alueilla eriyttää paikallistuotteiden sekä Ranskan Euroopassa sijaitsevilta alueilta, muista jäsenvaltioista tai kolmansista maista lähtöisin olevien tuotteiden välillä. SEUT-sopimuksen 349 artiklassa (entinen EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohta) määrätään kuitenkin mahdollisuudesta ottaa käyttöön kyseisten alueiden hyväksi toteutettavia erityistoimenpiteitä syrjäisimpien alueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen vaikuttavien pysyvien haittojen vuoksi. Tällaisia toimenpiteitä toteutetaan eri politiikanaloilla, joihin kuuluu myös veropolitiikka.

Merivero on välillinen vero, jota sovelletaan tuotteiden toimituksiin ja tuontiin Ranskan syrjäisimmillä alueilla. Sitä sovelletaan periaatteessa samalla tavalla paikallisesti valmistettuihin tuotteisiin ja muihin tuotteisiin (Ranskan Euroopassa sijaitsevilta alueilta, muista jäsenvaltioista tai kolmansista maista lähtöisin oleviin tuotteisiin).

EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan nojalla 10. helmikuuta 2004 tehdyssä neuvoston päätöksessä 2004/162/EY (sellaisena kuin se on muutettuna 9. kesäkuuta 2008 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2008/439/EY ja 19. heinäkuuta 2011 annetulla neuvoston päätöksellä 448/2011/EU) annetaan kuitenkin Ranskalle lupa soveltaa 1. heinäkuuta 2014 asti meriverosta vapautusta tai meriveron alennusta tiettyihin Ranskan syrjäisimmillä alueilla (Saint-Martin pois luettuna) valmistettuihin tuotteisiin. Mainitun päätöksen liitteessä on luettelo tuotteista, joihin verovapautuksia tai veronalennuksia voidaan soveltaa. Ero paikallisesti valmistettujen tuotteiden ja muiden tuotteiden verotuksen välillä saa olla tuotteesta riippuen enintään 10, 20 tai 30 prosenttiyksikköä.

Tällaisten eriytettyjen verotuskantojen tarkoituksena on lieventää haittoja, joista syrjäisimmät alueet kärsivät ja joiden vuoksi paikallisesti valmistettujen tuotteiden tuotantokustannukset kasvavat. Tämä puolestaan nostaa tuotteiden omakustannushintaa. Ilman erityistoimenpiteitä paikalliset tuotteet eivät pystyisi kilpailemaan tasapuolisesti ulkopuolelta lähtöisin olevien tuotteiden kanssa, vaikka huomioon otettaisiin myös kuljetuskustannukset. Tämä vaikeuttaisi tuotantokustannuksiltaan kalliimman paikallisen tuotannon säilyttämistä.

Maaliskuun 11. päivänä 2014 annetulla neuvoston päätöksellä 2014/162/EU muutettiin päätöstä 2004/162/EY sen soveltamiseksi Mayotteen 1. päivästä tammikuuta 2014, jolloin Mayottesta tuli syrjäisimpiin alueisiin kuuluva alue. Päätöksellä 2014/162/EU säädettiin myös siitä, mihin tuotteisiin meriveroa koskevaa eriytettyä verotusta voidaan soveltaa ja missä rajoissa.

Jotta komissio voisi saattaa päätökseen Ranskan hakemuksen käsittelyn, 12. kesäkuuta 2014 annetulla neuvoston päätöksellä 378/2014/EU jatkettiin päätöksen 2004/162/EY 1. heinäkuuta 2014 saakka voimassa ollutta soveltamisaikaa kuudella kuukaudella 31. joulukuuta 2014 saakka.

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on säätää meriveroon 1. tammikuuta 2015 – 31. joulukuuta 2020 sovellettavasta oikeudellisesta kehyksestä. Tällä ehdotuksella pidennetään päätöksen 2004/162/EY soveltamisaikaa edelleen kuudella kuukaudella, jotta Ranskalla olisi riittävästi aikaa saattaa uuden neuvoston päätöksen säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään, ja

säädetään 1. heinäkuuta 2015 – 31. joulukuuta 2020 sovellettavasta uudesta oikeudellisesta kehyksestä.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

Edellä mainitussa 10. helmikuuta 2004 tehdyssä neuvoston päätöksessä 2004/162/EY (sellaisena kuin se on muutettuna 9. kesäkuuta 2008 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2008/439/EY, 19. heinäkuuta 2011 annetulla neuvoston päätöksellä 448/2011/EU, 11. maaliskuuta 2014 annetulla neuvoston päätöksellä 2014/162/EU ja 12. kesäkuuta annetulla 2014 neuvoston päätöksellä 378/2014/EU) annetaan Ranskalle lupa soveltaa 31. joulukuuta 2014 asti meriverosta vapautusta tai meriveron alennusta tiettyihin Ranskan syrjäisimmillä alueilla (Saint-Martin pois luettuna) valmistettuihin tuotteisiin. Mainitun päätöksen liitteessä on luettelo tuotteista, joihin verovapautuksia tai veronalennuksia voidaan soveltaa. Ero paikallisesti valmistettujen tuotteiden ja muiden tuotteiden verotuksen välillä saa olla tuotteesta riippuen enintään 10, 20 tai 30 prosenttiyksikköä.

Päätöksessä 2004/162/EY ilmoitetaan syyt, joiden vuoksi erityistoimenpiteiden toteuttaminen on katsottu perustelluksi. Näitä ovat muun muassa syrjäinen sijainti, alueen raaka-aine- ja energiariippuvuus, suurempien varastojen perustamisen välttämättömyys, paikallisten markkinoiden pieni koko ja viennin kehittymättömyys. Kyseisten haittojen vuoksi paikallisesti valmistettujen tuotteiden tuotantokustannukset kasvavat. Tämä puolestaan nostaa tuotteiden omakustannushintaa. Ilman erityistoimenpiteitä paikalliset tuotteet eivät pystyisi kilpailemaan tasapuolisesti ulkopuolelta lähtöisin olevien tuotteiden kanssa, vaikka huomioon otettaisiin myös kustannukset, joita ulkopuolisten tuotteiden kuljettamisesta merentakaisiin departementteihin aiheutuu. Tämä vaikeuttaisi paikallisen tuotannon säilyttämistä. Päätökseen 2004/162/EY sisältyvät erityistoimenpiteet onkin suunniteltu siten, että niillä lujitetaan paikallista teollisuustuotantoa parantamalla sen kilpailukykyä.

Ranskan viranomaisten mukaan haitat, joista Ranskan syrjäisimmät alueet kärsivät, ovat edelleen olemassa, ja ne ovat pyytäneet Euroopan komissiolta 25. tammikuuta ja 7. kesäkuuta 2013 välisenä aikana päivätyillä kirjeillä nykyisen kaltaisen, 1. heinäkuuta 2014 asti voimassa olevan eriytetyn verojärjestelmän säilyttämistä 31. joulukuuta 2020 asti. Ranskan viranomaisten mukaan edellä mainitut haitat ovat pysyviä. Viranomaisten mukaan neuvoston asetuksessa 2004/162/EY säädetty verotusjärjestelmä on mahdollistanut paikallisen tuotannon säilyttämisen, ja tietyissä tapauksissa sen kehittämisen, eivätkä edunsaajaryitykset ole hyötäneet näistä järjestelyistä, sillä eriytetyn verotuksen piiriin kuuluvien tuotteiden tuonti on jatkanut kasvamistaan.

Ranskan viranomaisten luetteloja tuotteista, joihin toivottiin sovellettavan eriytettyä verotusta, oli tarkasteltava huolellisesti, jotta kunkin tuotteen kohdalla voitiin varmistaa eriytetyn verotuksen perusteet ja oikeasuhtaisuus. Lisäksi oli varmistettava, ettei eriytetty verotus haittaa unionin oikeusjärjestyksen, sisämarkkinat ja yhteiset politiikat mukaan luettuina, yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta.

Tarkastelu on kestänyt pitkään, koska tuotteita on niin monta (useita satoja) ja kyseisten tuotteiden markkinarakenteesta on kerättävä suuri määrä tietoa seuraavista seikoista: onko paikallistuotantoa, esiintyykö paikallistuotannon säilymiseen mahdollisesti vaikuttavaa merkittävää tuontia (ml. Ranskan Euroopassa sijaitsevilta alueilta ja muista jäsenvaltioista), onko paikallistuotannolla monopoli- tai lähes monopoliasema ja miten paikallistuotantoa tuontituotteisiin nähden haittaavat ylimääräiset tuotantokustannukset perustellaan. Lisäksi on varmistettava, että eriytetty verotus on yhteensopiva unionin muiden politiikkojen kanssa.

Näin ollen meriveron kohteena olevan paikallisen tuotannon puuttuessa ei ole tarpeen kirjata luetteloihin tuotteita, joihin voidaan mahdollisesti soveltaa eriytettyä verotusta. Paikallisesti tuotettujen tuotteiden osalta on yleisesti pitäydytty mahdollisimman täsmällisissä yhdistetyn nimikkeistön nimikkeissä. Tietyissä tapauksissa ja mahdollisesti eriytetyn verotuksen soveltamisalaan tällä hetkellä kuuluvien tuotteiden luettelon osalta pitäydyttiin yhdistetyn nimikkeistön nelinumeroisissa nimikkeissä siinä tapauksessa, että tarkempia, yli nelinumeroisia nimikkeitä ei ollut mahdollista saada. Tässä tapauksessa mainittuihin nelinumeroisiin nimikkeisiin voi kuitenkin mahdollisesti kuulua sellaisiakin tuotteita, joita ei tuoteta paikallisesti.

Eriytetyllä verotuksella on tarkoitus korvata tuotannon lisäkustannuksista aiheutuvia haittoja. Lisäkustannuksista tehtävää arviointia varten Ranskan viranomaiset toimittivat jokaisen tuotteen tai, jos useammalla tuotteella oli samansuuruiset tuotantokustannukset, jokaisen tuoteryhmän osalta arvioinnin paikallisille yrityksille aiheutuneista tuotannon lisäkustannuksista, joita ovat tapauksesta riippuen hankintakustannukset, palkat, korkeammat energiakustannukset, rahoituskustannukset, joiden syynä ovat suuremmat varastot, korkeammat huoltokustannukset, tuotantolaitteiden vajaakäyttö ja suuremmat rahoitusmenot. Tarkastuksessa selvisi, että lasketut lisäkustannukset eivät olleet Ranskan viranomaisten pyytämää verotukseen sovellettavaa eroa alhaisempia.

Ehdotuksessa neuvoston päätökseksi, kuten myös neuvoston päätöksessä 2004/162/EY, annetaan Ranskalle lupa soveltaa 31. joulukuuta 2020 asti meriverosta vapautusta tai meriveron alennusta tiettyihin Ranskan syrjäisimmillä alueilla (Saint-Martin pois luettuna) valmistettuihin tuotteisiin. Mainitun päätöksen liitteessä on luettelo tuotteista, joihin verovapautuksia tai veronalennuksia voidaan soveltaa. Ero paikallisesti valmistettujen tuotteiden ja muiden tuotteiden verotuksen välillä saa olla tuotteesta riippuen enintään 10, 20 tai 30 prosenttiyksikköä. Liitteen A osassa luetellaan tuotteet, joiden osalta ero verotuksessa ei saa ylittää 10:tä prosenttiyksikköä, liitteen B osassa tuotteet, joiden osalta ero ei saa ylittää 20:tä prosenttiyksikköä, ja C osassa tuotteet, joiden osalta ero ei saa ylittää 30:tä prosenttiyksikköä.

Liitteessä mainitut tuotteet ovat pitkälti samoja kuin neuvoston päätöksen 2004/162/EY liitteessä mainitut tuotteet. Sen jälkeen, kun luettelot oli kokonaisuudessaan tarkastettu uudelleen, niistä päätettiin poistaa tuotteet, joita ei tuotettu paikallisesti tai joiden paikallistuotanto oli lopetettu. Toisaalta luetteloihin lisättiin tuotteita, joita ei mainittu päätöksessä 2004/162/EY mutta joiden tuotanto oli aloitettu uudelleen tai käynnistetty. Lisäksi oli tuotteita, jotka päätettiin pitää luettelossa mutta joiden osalta sallittua eroa verotuksessa joko korotetaan (esimerkiksi siirtämällä ne liitteen A osasta B osaan) tai lasketaan (esimerkiksi siirtämällä ne liitteen C osasta B osaan) lisäkustannusten muutosten huomioon ottamiseksi. Tämänhetkisen järjestelmän mukaisesti pienet paikalliset tuottajat, joiden vuotuinen liikevaihto on alle 550 000 euroa, voidaan vapauttaa meriverosta. Ranska on pyytänyt kyseisen verosta vapauttamisen raja-arvon alentamista 300 000 euroon. Tämän raja-arvon alentamisen lisäksi Ranska on pyytänyt myös verosta vapauttamista koskevien ehtojen yksinkertaistamista niiden yritysten osalta, joiden vuotuinen liikevaihto on alle 300 000 euroa. Ehdotetun järjestelmän mukaan toimijoihin ei sovellettaisi meriveroa, jos niiden vuotuinen liikevaihto on alle tämän raja-arvon. Ne eivät kuitenkaan voisi vähentää tuotantoketjun aikaisemmassa vaiheessa kannetun veron määrää verotuksessa. Tämä järjestelmä vastaakin 28. marraskuuta 2006 annetun arvonlisäverodirektiivin 2006/112/EY 282 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa tarkoitettua pienten yritysten erityistä alv-järjestelmää. Järjestelmä vaikuttaa näin ollen hyväksyttävältä. Tässä tapauksessa Ranska soveltaisi ehdotuksen 1 artiklassa tarkoitettuja verovapautuksia tai veronalennuksia kaikkiin toimijoihin, joiden vuotuinen liikevaihto on vähintään 300 000 euroa.

Yhtenäisyys maatalouspolitiikan sääntöjen kanssa on johtanut siihen, että eriytettyä verokantaa ei sovelleta elintarvikkeisiin, jotka saavat maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä 13 päivänä maaliskuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 228/2013 III luvussa säädettyjä tukia, ja erityisesti jos kyseessä ovat erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvat tuet. Tämän toimenpiteen tarkoituksena on varmistaa, ettei erityisestä hankintajärjestelmästä myönnettyjen maataloustukien vaikutus kumoutuisi tai vähenisi sen vuoksi, että tuettujen tuotteiden merivero olisi korkeampi. Sen vuoksi Ranskan viranomaiset antoivat suostumuksensa sille, että mahdollisesti eriytetyn verotuksen piiriin kuuluvien tuotteiden luettelosta poistetaan kaikki ne tuotteet, joista vuonna 2015 tehdään erityistä hankintajärjestelmää koskeva hakemus.

Veron tarkoitusta koskevat vaatimukset vastaavat Ranskan merentakaisien departementtien sosioekonomista kehittämistä koskevan tuen tavoitteita, joista säädettiin jo päätöksessä 2004/162/EY. Tällaisten verotulojen sisällyttäminen merentakaisien departementtien talous- ja verotusjärjestelmään ja niiden kohdentaminen taloudelliseen ja sosiaaliseen kehittämisstrategiaan paikallisen tuotannon edistämiseksi on oikeudellinen velvoite.

Ehdotuksessa pidennetään päätöksen 2004/162/EY soveltamisaikaa edelleen kuudella kuukaudella 30. kesäkuuta 2015 asti. Näin ollen Ranskalla on riittävästi aikaa saattaa uuden neuvoston päätöksen säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään.

Uuden järjestelmän voimassaoloaika on viisi vuotta ja kuusi kuukautta. Saavutettuja tuloksia on kuitenkin tarpeen arvioida. Ranskan viranomaisten on siten toimitettava komissiolle viimeistään 31. joulukuuta 2017 kertomus käyttöön otetun verotusjärjestelmän soveltamisesta, jotta voidaan arvioida toteutettujen toimenpiteiden vaikutuksia ja niiden osuutta paikallisen taloudellisen toiminnan edistämisessä tai säilyttämisessä ottaen huomioon syrjäisimpien alueiden kohtaamat haitat ja jotta voidaan varmistaa, että Ranskan paikallisesti valmistetuille tuotteille myöntämät verohelpotukset ovat edelleen välttämättömiä ja oikeasuhtaisia. Tämän kertomuksen perusteella komissio puolestaan toimittaa neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa ehdotuksen tämän päätöksen määräysten soveltamisesta (siihen mennessä) tehtyjen johtopäätösten huomioon ottamiseksi.

Oikeudellisen tyhjiön välttämiseksi tätä päätöstä sovelletaan 1. heinäkuuta 2015 alkaen.

Neuvoston päätöksellä ei rajoiteta SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mahdollista soveltamista.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Annetaan Ranskalle lupa soveltaa meriverosta vapautusta tai meriveron alennusta tiettyjen Ranskan syrjäisimmillä alueilla Guadeloupeissa, Guyanassa, Martiniquessa, Mayottessa ja Réunionissa paikallisesti valmistettuihin tuotteisiin.

Oikeusperusta

SEUT-sopimuksen 349 artikla.

Toissijaisuusperiaate

Neuvosto on ainoa taho, jolla on valtuudet toteuttaa SEUT-sopimuksen 349 artiklan nojalla erityistoimenpiteitä syrjäisimpien alueiden hyväksi mukauttaakseen perussopimusten, mukaan lukien yhteiset politiikat, soveltamista kyseisiin alueisiin syrjäisimpien alueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen vaikuttavien pysyvien haittojen vuoksi.

Sen vuoksi ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Se koskee ainoastaan tuotteita, joiden osalta on perusteltu paikallisen tuotannon lisäkustannukset.

Lisäksi tähän ehdotukseen sisältyviin tuotteisiin sovellettava verokantojen suurin sallittu eriyttäminen on myös rajattu siihen, mikä on välttämätöntä paikalliselle tuotannolle aiheutuvien lisäkustannusten kannalta. Ranskan syrjäisimmille alueille tuotaviin tuotteisiin kohdistuva verorasitus ei sen vuoksi ylitä sitä, mikä on välttämätöntä kyseessä olevien paikallisesti valmistettujen tuotteiden heikomman kilpailukyvyn kompensoimiseksi.

Sääntelytavan valinta

Ehdotettu sääntelytapa: neuvoston päätös

Muut vaihtoehdot eivät soveltuisi seuraavista syistä:

SEUT-sopimuksen 349 artiklan mukaiset poikkeukset on tehtävä neuvoston päätöksillä.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia Euroopan unionin talousarvioon.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS**Ranskan syrjäisimpien alueiden meriverojärjestelmästä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', ja erityisesti sen 349 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin syrjäisimpiin alueisiin – joihin myös Ranskan merentakaiset departementit kuuluvat – sovellettavissa SEUT-sopimuksen määräyksissä ei sallita lähtökohtaisesti sitä, että paikallisia tuotteita verotetaan eri tavalla kuin Ranskan Euroopassa sijaitsevilta alueilta tai muista jäsenvaltioista lähtöisin olevia tuotteita. SEUT-sopimuksen 349 artiklassa määrätään kuitenkin mahdollisuudesta ottaa käyttöön kyseisten alueiden hyväksi toteutettavia erityistoimenpiteitä syrjäisimpien alueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen vaikuttavien pysyvien haittojen vuoksi.
- (2) Näin ollen on aiheellista toteuttaa erityistoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on erityisesti määritellä ne edellytykset, joilla SEUT-sopimusta sovelletaan kyseisiin alueisiin. Toimenpiteissä on otettava huomioon näiden alueiden erityispiirteet ja rajoitukset heikentämättä kuitenkaan yhteisön oikeusjärjestyksen yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta, sisämarkkinat ja yhteiset politiikat mukaan luettuina. Haitat, joista unionin syrjäisimmät alueet kärsivät, on mainittu SEUT-sopimuksen 349 artiklassa. Näitä ovat muun muassa syrjäinen sijainti, alueen raaka-aine- ja energiariippuvuus, suurempien varastojen perustamisen välttämättömyys, paikallisten markkinoiden pieni koko ja viennin kehittymättömyys. Kyseisten haittojen vuoksi paikallisesti valmistettujen tuotteiden tuotantokustannukset kasvavat. Tämä puolestaan nostaa tuotteiden omakustannushintaa. Ilman erityistoimenpiteitä paikalliset tuotteet eivät pystyisi kilpailemaan tasapuolisesti ulkopuolelta lähtöisin olevien tuotteiden kanssa, vaikka huomioon otettaisiin myös kustannukset, joita ulkopuolisten tuotteiden kuljettamisesta merentakaisiin departementteihin aiheutuu. Tämä vaikeuttaisi paikallisen tuotannon säilyttämistä. Sen vuoksi on tarpeen toteuttaa erityistoimenpiteitä, joilla lujitetaan paikallista teollisuustuotantoa parantamalla sen kilpailukykyä. Neuvoston päätöksellä 2004/162/EY annetaan Ranskalle lupa soveltaa 31 päivään joulukuuta 2014 meriverosta vapautusta tai meriveron alennusta tiettyihin

¹ EUVL C, s. .

tuotteisiin, jotka on valmistettu syrjäisimpiin alueisiin kuuluvilla alueilla, Guadeloupeissa, Guyanassa, Martiniquessa, Réunionissa ja, 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen, Mayotissa. Tämän tarkoituksena on paikallisesti valmistettujen tuotteiden kilpailukykyyn palauttaminen. Mainitun päätöksen liitteessä on luettelo tuotteista, joihin verovapautuksia tai veronalennuksia voidaan soveltaa. Ero paikallisesti valmistettujen tuotteiden ja muiden tuotteiden verotuksen välillä saa olla tuotteesta riippuen enintään 10, 20 tai 30 prosenttiyksikköä.

- (3) Ranska on pyytänyt päätökseen 2004/162/EY sisältyvää järjestelmää vastaavan järjestelmän säilyttämistä 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen. Ranskan viranomaisten mukaan edellä mainitut haitat ovat pysyviä. Viranomaisten mukaan neuvoston asetuksessa 2004/162/EY säädetty verotusjärjestelmä on mahdollistanut paikallisen tuotannon säilyttämisen, ja tietyissä tapauksissa sen kehittämisen, eivätkä edunsaajayritykset ole hyötäneet näistä järjestelyistä, sillä eriytetyn verotuksen järjestelmän piiriin kuuluvien tuotteiden tuonti on jatkanut kasvamistaan.
- (4) Tätä varten Ranska toimitti komissiolle jokaisen asianomaisen syrjäisimpiin alueisiin kuuluvan alueen, Guadeloupen, Guyanan, Martiniquen, Mayotten ja Réunionin, osalta viisi tuoteluettelosarjaa, joihin aiotaan soveltaa eriytettyä verotusta joko 10, 20 tai 30 prosenttiyksikön erolla sen mukaan, tuotetaanko tuotteet paikallisesti vai ei. Ranskan syrjäisimpiin alueisiin kuuluva Saint-Martin ei ole tämän säädöksen kohteena.
- (5) Tällä päätöksellä pannaan täytäntöön SEUT-sopimuksen 349 artiklan määräykset ja annetaan Ranskan viranomaisille oikeus soveltaa eriytettyä verotusta tuotteisiin, joiden osalta on osoitettu, että tuotanto on paikallista ja että merkittävä tavaroiden tuonti (ml. Ranskan Euroopassa sijaitsevilta alueilta ja muista jäsenvaltioista) voisi vaarantaa paikallisen tuotannon säilymisen. Lisäksi on perusteltava ylimääräiset kustannukset, joiden vuoksi paikallisen tuotannon omakustannushinnat nousevat muualta tuleviin tuotteisiin verrattuna niin korkeiksi, että paikallisesti tuotettujen tuotteiden kilpailukyky vaarantuu. Sallittu ero verotuksessa ei saisi ylittää perusteltuja lisäkustannuksia. Näiden periaatteiden soveltaminen mahdollistaa perussopimuksen 349 artiklan täytäntöönpanon ylittämättä sitä, mikä on tarpeen, ja tuottamatta perusteetonta etua paikalliselle tuotannolle, jottei eriytetty verotus haittaa unionin oikeusjärjestyksen yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta, kilpailun vääristymisen välttäminen sisämarkkinoilla ja valtiontukipolitiikka mukaan luettuina.
- (6) Jotta voitaisiin yksinkertaistaa pienten yritysten velvoitteita, verovapautukset tai veronalennukset koskevat kaikkia toimijoita, joiden vuotuinen liikevaihto on vähintään 300 000 euroa. Toimijat, joiden vuotuinen liikevaihto on alle tämän raja-arvon, eivät kuulu meriveron soveltamisalaan mutta ne eivät myöskään voi vähentää tuotantoketjun aikaisemmassa vaiheessa kannetun veron määrää verotuksessa.
- (7) Yhtenäisyys yhteisön oikeuden kanssa on johtanut siihen, että eriytettyä verotusta ei sovelleta elintarvikkeisiin, jotka saavat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 228/2013² III luvussa säädettyjä tukia. Tämän toimenpiteen tarkoituksena on varmistaa, ettei erityisestä hankintajärjestelmästä myönnettyjen maataloustukien vaikutus kumoutuisi tai vähenisi sen vuoksi, että tuettujen tuotteiden merivero olisi korkeampi.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

- (8) Veron tarkoitusta koskevat vaatimukset vastaavat merentakaisten departementtien sosioekonomista kehittämistä koskevan tuen tavoitteita, joista säädettiin jo päätöksessä 2004/162/EY. Tällaisten verotulojen sisällyttäminen merentakaisten departementtien talous- ja verotusjärjestelmään ja niiden kohdentaminen taloudelliseen ja sosiaaliseen kehittämisstrategiaan paikallisen tuotannon edistämiseksi on oikeudellinen velvoite.
- (9) On tarpeen pidentää päätöksen 2004/162/EY soveltamisaikaa kuudella kuukaudella 30 päivään kesäkuuta 2015. Soveltamisajan pidentäminen mahdollistaa sen, että Ranska voi saattaa tämän päätöksen säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään.
- (10) Järjestelmä on voimassa viisi vuotta ja kuusi kuukautta 31 päivään joulukuuta 2020 asti, jolloin päättyy myös valtiontukia koskevien voimassaolevien suuntaviivojen alueellisiin tarkoituksiin soveltaminen. Järjestelmän soveltamisen tulokset on kuitenkin arvioitava ennen mainittua ajankohtaa. Se tarkoittaa sitä, että Ranskan viranomaisten on toimitettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017 kertomus käyttöönotetun verojärjestelyn soveltamisesta, jotta voidaan arvioida toteutettujen toimenpiteiden vaikutusta ja niiden osuutta paikallisen taloudellisen toiminnan kehittämisessä, edistämässä ja säilyttämisessä ottaen huomioon syrjäisimpiä alueita koskevat haitat. Kertomuksen tarkoituksena on erityisesti varmistaa, että Ranskan paikallisesti valmistetuille tuotteille myöntämät verohelpotukset rajoittuvat siihen, mikä on välttämätöntä, ja että nämä verohelpotukset ovat edelleen välttämättömiä ja oikeasuhtaisia. Kertomuksen on myös sisällettävä analyysi siitä, miten käyttöönotettu järjestelmä on vaikuttanut hintoihin Ranskan syrjäisimmillä alueilla. Tämä kertomuksen perusteella komissio puolestaan toimittaa neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa ehdotuksen tämän päätöksen määräysten soveltamisesta ottaen huomioon tehdyt johtopäätökset.
- (11) Oikeudellisen tyhjiön välttämiseksi tätä päätöstä on sovellettava 1 päivästä heinäkuuta 2015.
- (12) Tällä päätöksellä ei rajoiteta SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mahdollista soveltamista,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Poiketen siitä, mitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 28, 30 ja 110 artiklassa määrätään, Ranskan viranomaisille annetaan lupa soveltaa 31 päivään joulukuuta 2020 meriverosta vapautusta tai meriveron alennusta liitteessä lueteltuihin tuotteisiin, jotka tuotetaan paikallisesti Guadeloupeissa, Guyanassa, Martiniquessa, Mayottessa tai Réunionissa, jotka ovat SEUT-sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettuja syrjäisimpiin alueisiin kuuluvia alueita.

Vapautusten tai alennusten on yhteisön kehys huomioon ottaen oltava sopusoinnussa asianomaisten syrjäisimpien alueiden taloudellisen ja sosiaalisen kehittämisstrategian kanssa, ja niillä on edistettävä paikallista taloudellista toimintaa siten, että niillä ei muuteta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.
2. Muualta kuin syrjäisimmiltä alueilta lähtöisin oleviin samankaltaisiin tuotteisiin sovellettavien verokantojen osalta 1 kohdassa tarkoitettut täydelliset vapautukset tai alennukset eivät saa johtaa eroihin, jotka ylittävät
 - a) 10 prosenttiyksikköä liitteen A osassa tarkoitettujen tuotteiden osalta;

b) 20 prosenttiyksikköä liitteen B osassa tarkoitettujen tuotteiden osalta;

c) 30 prosenttiyksikköä liitteen C osassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

Ranskan on sitouduttava siihen, että liitteessä tarkoitettuihin tuotteisiin sovellettavat vapautukset tai alennukset eivät ylitä paikallisen taloudellisen toiminnan kehittämisen, edistämisen ja säilyttämisen kannalta välttämätöntä prosenttilukua.

3. Ranskan on sovellettava kahdessa edeltävässä kohdassa tarkoitettuja verovapautuksia ja veronalennuksia toimijoihin, joiden vuotuinen liikevaihto on vähintään 300 000 euroa. Toimijoihin ei sovelleta meriveroa, jos niiden vuotuinen liikevaihto on alle tämän raja-arvon.

2 artikla

Ranskan viranomaisten on sovellettava asetuksen (EY) N:o 228/2013 III luvussa säädetystä erityisestä hankintajärjestelmästä tukia saaneisiin tuotteisiin samaa verotusta kuin ne soveltavat paikallisesti tuotettuihin tuotteisiin.

3 artikla

Ranskan on ilmoitettava komissiolle viipymättä 1 artiklassa tarkoitettut verojärjestelmät.

Ranskan viranomaisten on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017 kertomus, joka koskee 1 artiklassa tarkoitettujen verojärjestelyn soveltamista ja josta käyvät ilmi toteutettujen toimenpiteiden vaikutukset ja niiden osuus paikallisen taloudellisen toiminnan kehittämiseen, edistämiseen ja säilyttämiseen ottaen huomioon syrjäisimpiä alueita koskevat haitat.

Tämän kertomuksen perusteella komissio puolestaan toimittaa neuvostolle kertomuksen ja tarvittaessa ehdotuksen.

4 artikla

Korvataan päätöksen 2004/162/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 12 päivänä kesäkuuta 2014 annetulla päätöksellä 378/2014/EU, 1 artiklan 1 kohdassa päivämäärä ”31 päivään joulukuuta 2014” päivämäärällä ”30 päivään kesäkuuta 2015”.

5 artikla

Tämän päätöksen 1–3 artiklaa sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2015.

Tämän päätöksen 4 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*